

هاتفی: متأسفانه فروشنده‌گان بهترین آثار صنایع دستی را لابلای روزنامه می‌پیچند و به گردشگر تحويل می‌دهند.

فروشگاه‌های صنایع دستی تقویت می‌شوند

آقای حسین هاتفی فارماد با تاکید به ویژگی‌های صنایع دستی در جذب توریست گفت: «ممکن است گردشگران در جاهایی خاطرات ناخواشایندی از سفرشان داشته باشند و در مواردی با جنبه‌های منفی روپرتو شوند اما صنایع دستی در همه جا حسی خوبی به مخاطب می‌دهد. بنابراین این بخش می‌تواند یک عامل قوی در راستای برقراری سفر جذاب و خوشایند برای گردشگر تلقی شود».

وی با اشاره به تعدد رشته‌ها، کیفیت و اهمیت صنایع دستی در کشور افزود: «صنایع دستی ما نیازمند تحول جدی است. یکی از اقداماتی که در زمینه حفظ و احیاء آثار صنایع دستی ضروری است، مکتب سازی رشته‌های مختلف است».

هاتفی افزود: «در حدود ۴۵ سال است که صنایع دستی متولی دولتی دارد اما هیچگاه تنوانتیم این بخش را آن طور که شایسته است معرفی کیم. در طول این سال‌ها متأسفانه هنر تنوانته ایم راه حلی برای بسته‌بندی محصولات پیدا کیم و باعث توجهی این بخش به حال خود رها شده است. فروشنده‌گان صنایع دستی هنوز

خودروی ملی افتخار نیست بلکه تقویت و رشد صنایع دستی متنوع کشور که منحصر به فرد ایران است افتخار ملی بشمار می‌رود. این سخن را آقای حسین هاتفی فارماد معاون هنرهای سنتی و صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در گفت و گو با ماهنامه گردشگری سفر عنوان می‌کند. صنایع دستی کشور که از سوی کارشناسان میراث فرهنگی تا بیش از ۲۵۰ عنوان دسته‌بندی شده در زمرة یکی از غنی‌ترین میراث فرهنگی است که برخی از آنها به دلیل نادیده‌انگاری‌ها و متناسب نبودن با نیازهای امروزی رو به افول می‌رود. ارتباط تنگاتنگ صنایع دستی با مقوله گردشگری به اندازه‌ای است که این دو عامل همواره در کار یکدیگر رشد می‌کنند. به همین دلیل با اضافه شدن معاونت صنایع دستی به سازمان متولی گردشگری و انتزاع آن وزارت صنایع به نظر می‌رسد سیاست‌گذاری در این بخش از یک برنامه بهتر و منسجم‌تری پیروی خواهد کرد تا بتوان به احیا و ارتقاء این میراث ملی در آینده امیدوار بود. آقای هاتفی ضمن آسیب‌شناسی مصائبی که طی غلبه شتابان نوگرایی بر صنایع دستی رفته است، به برنامه‌های امیدوارکننده‌ای اشاره دارد تا در آینده نه چندان دور شاهد قوت هر چه بیشتر چه در زمینه عرضه محصولات کارا و چه در زمینه شکل‌گیری شرکت‌های توانمند بخش خصوصی در این زمینه باشیم. این گفت و گو را می‌خوانیم.

بهترین آثارشان را در لابه‌لای روزنامه می‌پیچیند و به فروشندۀ تحويل می‌دهند.

در حالی که صنایع دستی هندی و چینی که به هیچ وجه در حد، اندازه و ارزش صنایع دستی مانیست در شکل ترین سنته بندی‌ها در اختیار گردشگران قرار می‌گیرد.

وی ادامه داد: دولت به عنوان سیاستگذار نه می‌تواند و نه دیگر تمايلی دارد تا امور تصدی گری را بر عهده بگیرد. لذا در حال آماده کردن بسترهای هستیم تا در شهرک‌های صنایع دستی، بازارچه‌های بسته بندی نیز ساخته شود.

معاون هنرهای سنتی و صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و

گردشگری درباره واگذاری امور تصدیگرایانه به بخش خصوصی گفت: "دولت تاسال گذشته تصدی امور را بر عهده داشت. خرید مواد اولیه، فروش آن به تولیدکننده، خرید محصول از تولیدکننده و فروش به مراکز صنایع دستی همه بر عهده دولت بود. اما جای این سوال مطرح بود که با وجود تولیدکنندگان کثیری که در هنرهای مختلف صنایع دستی مشغولند دولت به چند درصد آنها می‌توانست مواد اولیه بدهد. در حالیکه منجر به رانت نشود؟"

وی ادامه داد: حتی در طول حمایت‌های دولت، برخی از تولیدکنندگان بدلیل آنکه در رقبات با دولت نتوانستند وارد شوند، کم کم خود را از صحنۀ رقابت با دولت کنار کشیدند و این بخش از حضور مقتدرانه بخش خصوصی تهی شد. بنابراین در بعضی از رشتۀ‌ها تولیدکننده کم و حتی در مواردی منسخ شده است. بطوريکه امروزه در فروشگاه‌های صنایع دستی از بیش از ۲۵۰ رشته صنایع دستی در نهايیت ۵۰ رشته ان قابل مشاهده است.

وی با تأکید بر اینکه امور خرید، فروش و صادرات باید بر عهده بخش خصوصی

باشد، گفت: "نقش دولت نظارت و حمایت از بخش خصوصی است. در زمانی که سازمان صنایع دستی وجود داشت؛ شرکت‌های وابسته، صنایع دستی را ارزان تر می‌خریدند و با استفاده از امکانات دولت امور صادرات را بر عهده می‌گرفتند. بنابراین کمرنگ شدن بخش خصوصی در این عرصه امر طبیعی بود."

وی تهیه کارت پستال از صنایع دستی کشور، بخصوص برای ایام کریسمس برای خارج از کشور را کیکی از راههای شناساندن صنایع دستی کشور به بردن مرزها دانست و گفت: "نمونه‌های صنایع دستی ما با کشورهای دیگر قابل قیاس نیست. اما تاکنون در تقویت بخش‌های زیربنایی و معرفی شایسته این هنرها موفق نبوده‌ایم و معاونت صنایع

دستی در سازمان برای معرفی و ارتقاء این بخش برنامه‌ریزی می‌کند."

وی با اشاره به رشتۀ‌های منسخ شده و یا در حال منسخ شدن گفت: "در همه جای دنیا بدلیل پیشرفت علم و فناوری و امکانات روزمره زندگی، برخی از صنایع دستی کاربرد خود را از دست داده‌اند. امروزه حتی در روتاستها از اسب بعنوان وسیله نقلیه استفاده نمی‌شود؛ بنابراین طبیعی است چنانگری نعل اسب انجام نشود چون توجیه اقتصادی ندارد. اما وظیفه دولت این است که از چند نفر از هنرمندان رشتۀ‌های اینچنینی حمایت کند."

وی ادامه داد: کاربری برخی از رشتۀ‌ها مثلاً نمدمالی که امروزه در حال منسخ شدن است را می‌توان با تغییراتی دوباره احیا کرد. امروزه در دنیا از نمد در ساخت کفش، کیف، گل سرو و دیگر ایستاده می‌شود. در واقع نقش دولت اینجا روشن می‌شود چون فروشده و یا تاجر همچو قوت بدنبال تغییر کاربری، طراحی و نیازمنجی نیست.

وی با ابراز تأسف از اینکه بسیاری از هنرمندان بدلیل عدم توجیه اقتصادی مایل نیستند به فرزاندانش هنر خود را انتقال دهنده از این یعنی مرگ هنر. دولت در حال بررسی است که بخش فنی با تغییر بازار و تغییر میدانی مطابق با سلیقه بازار، با تولید محصول مرغوب صنایع دستی ایرانی را زنده نگه دارد و از منسخ شدن صنایع جلوگیری کند."

وی افزود: در تمام استان‌های کشور طرح تشکیلات صنایع دستی وجود داشت که کار تصدیگری امور را بر عهده می‌گرفتند. اما اکنون وظیفه آنها تغییر کرده و ستد مرکزی سیاست آنها را تعیین می‌کند. از جمله سیاست‌های تعریف شده، آموزش رشتۀ‌های مختلف صنایع دستی در مراکز بخش خصوصی و دولتی است."

معاون هنرهای سنتی و صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گفت: "در حال حاضر ما در نمایشگاه‌های مختلف داخلی و خارجی زمینه حضور هنرمندان را فراهم کرده‌ایم. در داخل کشور، در نمایشگاه‌های ملی و سراسری زمینه حضور تمام استانها فراهم است و همه استانها برای ۵ رشته بومی خود غرفه می‌گیرند. ضمن اینکه غرفه برای حضور هنرمند رایگان است. در کنار فعالیت‌های داخلی، زمینه نمایشگاه‌های تخصصی صنایع دستی را برای صادرکنندگان فراهم کرده‌ایم و برای آموزش صادرات با مرکز توسعه صادرات هماهنگی‌های لازم انجام شده است."

هائفی با اشاره به اینکه صنایع دستی یکی از جاذبه‌های مهم و قابل تامل گردشگری به شمار می‌رود خاطرنشان کرد: "در نمایشگاه‌های گردشگری سازمان که حدود ۳۰ بار در سال برگزار می‌شود چند غرفه به صنایع دستی اختصاص داده شده است."

وی یکی از مشکلات کشور را پیراکنده کاری در حوزه‌های مختلف دانست و افزود: "همه‌ترین ارکان صنایع دستی فرش است اما متولی آن وزارت بازرگانی است. البته مهم نیست که متولی این موضوع چه کسی باشد؛ بلکه مهم این است که با یک سیاست درست صنایع دستی کشور را حفظ و توسعه دهیم."

وی به نقش صنایع دستی در حل بسیاری از مسائل اجتماعی کشور اشاره کرد و گفت: "سهیم عده بزه‌های اجتماعی بدلیل توجه نداشتن به اهمیت صنایع دستی است. شغل دوم اکثر مردم ما در روستاها و شهرهای کوچک، صنایع دستی است. وقتی مشتری مناسبی برای تولیدات فراهم شود به تدریج مردم به کلان شهرها مهاجرت می‌کنند و بدلیل عدم تخصص مناسب، افزایش آمار جرم و جنایت در کلان شهرها رو به فزونی می‌رود."

هائفی شناخت صنایع دستی کشور را نقش مهم در خودبازاری و اعتقاد به سرزین دانست و اذعان داشت: "آن‌تاختار ملی ما تولید خودروی سمند نیست چون در تولید خودرو هرچقدر هم که بدویم، به فناوری روز دنیا نخواهیم رسید اما صنایع دستی ما یک کار ویژه و منحصر بفرد است که در بارور کردن اعتماد ملی نقش موثر دارد."

وی مهمترین چالش صنایع دستی را پیدا کردن بازار هدف برای فروش صنایع دستی عنوان کرد و گفت: "اگر فرهنگ سازی درست انجام شود حتی می‌توان ویترین سوپرمارکت را به فروش محصولات متنوع صنایع دستی کشور اختصاص داد که بسیار خریدار خواهد داشت."

وی ادامه داد: باید از طریق بانک‌ها به تولید کمک شود چون در بحث اشتغال، حداقل هزینه و حداقل بهره‌برداری در صنایع دستی رخ می‌دهد."